

CITOSLOVCA

- o neplnovýznamový, neohybný slovný druh
- o sú slovným prejavom citov, pocitov, vôle alebo napodobňovania zvukov

DELENIE

- o vlastné - vyjadrujú city a vôľu
: *au, ach, joj, heš, hijó, stop, ...*
- o zvukomalebné = onomatopoeje
  - napodobňujú zvuky
: *mé, bé, krá, hav, čľup, cink, ...*
  - prvotné - nie sú odvodené
: *ach, juj, pch, ...*
  - odvodené - sú odvodené od slovies alebo podstatných mien
: *hybaj, čľup, tresk, pod'ho, beda, bože, dočerta, ...*

PRAVOPIS

- o zväčša píšeme *i* aj po tvrdej spoluhláske (*kikirikí, chi-chi-chi, tik-tak, šibi-ryby, ...*)
- o výkričník píšeme, ak:
  - citoslovce stojí samostatne: *Hej!*
  - je citoslovce súčasťou priamej reči: „*Hurá, som víťaz!*“
  - má citoslovce funkciu prísudku: *Zrazu Jano čľup! A už ho nebolo.*
: *Žaba čľup do vody!*

Písanie osobitne a spolu

- o spolu - zmeravené tvary (*dajsamisvete, nevidali, ...*)
- o so spojovníkom - nie je ustálené, tvary môžeme písať aj spolu (*hi-hi-hi* → *hihihi, ...*)
- o tvary s predložkou píšeme spolu aj osobitne
→ preferované je písanie spolu (*dočerta, dovidenia, ...*)